

„A MI BETEGSÉGEINKET VISELTE, A MI FÁJDALMAINKAT HORDOZTA” (ÉZS 53,4)

CSÜTÖRTÖK



A nap témája: Hol van Isten a nehézségeinkben?
Mi a bűn? Kicsoda az ember Isten előtt?

Az áhitat alapigéje: Jób 9,27-29

„Ha ezt mondom: El akarom felejteni panaszomat, vidámra akarom változtatni arcomat, megborzadok sok fájdalmamban. Tudom, hogy nem tartasz ártatlannak. Ha tehát bűnös vagyok, minek fárasszam magam hiába?”

Fontos igeszakasz még: Jób 1,20-21

„Jób ekkor fölállt, megszaggatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult, és így szólt: Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az ÚR adta, az ÚR vette el, áldott legyen az ÚR neve!”

A beszélgetést segítő kérdések

- Foglald össze Jób történetét!
- Mit gondolsz a következő mondatról: a világban vannak egyértelműen jó és egyértelműen rossz dolgok. Hogyan jelenik meg ez ebben a történetben?
- Képzeld magadat Jób barátainak helyzetébe: mit mondanál a szenvedőnek, mivel vigasztalnád őt?
- Szerintetek mi a helyes, segítő hozzáállás a másik ember szenvedésének a kérdésében? Mit mondhatunk és mit ne mondjunk ilyenkor?
- Jób a történet végén megbékél Istennel, aki visszaadja neki egészségét, vagyonát, kárpótolja az elvesztett családjáért. Lehetnek a földi javak olyan

eszközök, amik túllendítenek minket a nehézségeken, a szenvedésen?

- Mit gondoltok az áhitatban elhangzottakról a bűnnel, bűnösséggel kapcsolatban?
- Ti hogyan fogalmaznátok meg, mi a bűn?
- Hogyan segíthetünk egymás terheinek a hordozásában? Keresztény emberként mi a feladatunk (átvállalni a másik terhét és/ vagy támogatni őt a nehéz percekben)?

Cselekvésre bátorító ötlet

A nap témája szoros összefüggésben állhat az úrvacsora szentségének megélésével.

Bátorítjuk a gyülekezeteket, hogy az ifjúsági csoporttal együttműködve szervezzenek egy alkalmat, ahol a fókuszban az úrvacsora szentsége áll. Gondolkodjanak el közösen arról, hogy mit is jelent az úrvacsora, hogyan kapcsolódik a nap témájához, mit élünk át akkor vagy hogy mit élünk át akkor, mikor a szentséggel élünk? Hogyan éltük meg azt, hogy a járványhelyzetben nemcsak a gyülekezeti, de az úrvacsorai közösség sem valósulhatott meg?

Esetleg ki lehet egészíteni azzal is, hogy erre a napra egy gyülekezeti bográcsozást, közös étkezést szervezünk, amivel az úrvacsorában is megjelenő asztalközösség fontosságát, jelentését élhetjük át.

Jól kapcsolódik ez ahhoz is, hogy idén az úrvacsora évét ünnepeljük.

A nap imádsága

Drága Mennyei Atyánk!

Köszönjük Neked a teremtet világot, a családot, a közösséget, az életet és minden jót, amellyel elhalmozol minket. Sokszor nem értjük akaratodat, nem látjuk még, hogy merre is vezet a Te utad.

Kérünk Téged, légy velünk, ne hagyj magunkra minket a nehézségek közepette sem!

Ha nem is értjük, mi, miért történik, ne engedj minket kétségbe esnünk, vagy Benned kételkednünk.

Adj nekünk Benned bízó szívet és állhatatos hitet, hogy a bajban is megálljunk.

Adj mellénk Társakat, hogy egymást segítve éljünk itt e földön.

Add, hogy teljes bizalommal forduljunk Feléd és embertársaink felé, ne kételkedjünk és ne zúgolódjunk. Minden apró örömet észrevegyünk és hálás szívvel éljünk minden nap.

(A ti imádságotok:) ...

Kérünk, tarts meg minket a Te Fiad, Jézus Krisztus által. Ámen.

Énekjavaslatok

EE: 331 – Ki dolgát mind az Úrra hagyja;
445 – Amim csak van, mindenem

ZE: 81 – Annyi mindent hordozunk;
38 – Olyan jó előtted állni

„A MI BETEGSÉGEINKET VISELTE, A MI FÁJDALMAINKAT HORDOZTA” (Ézs 53,4)

PÉNTEK



A nap témája: Közösségben. A járványhelyzet korlátozásai után visszatérünk a normálishoz... De mi a normális? Életünk kölcsönhatásban van a másik ember életével.

Az áhitat alapigéje: Jn 9,11

„A vakon született ember így válaszolt: „Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkenste a szememet, és azt mondta nekem: Menj a Silóámhoz, és mosakodj meg. Elmentem tehát, megmosakodtam, és most látok.”

Fontos igeszakasz még: Jn 9, 30b-34

„Ebben az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, mégis megnyitotta a szememet. Tudjuk, hogy Isten nem hallgat meg bűnösöket; de ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt meghallgatja. Örök idők óta nem hallott olyat senki, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született ember szemét. Ha ő nem volna Istentől való, semmit sem tudott volna tenni. Erre így felelt nekik: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kiközösítették.”

A beszélgetést segítő kérdések

- Ha egy korabeli tudósító, vagy szemtanú lennél a vakon született ember meggyógyításának történeténél, mi az az egy dolog, amit kiemelnél?
- A történetből tudjuk, hogy a vakon született ember koldusként élte mindennapjait és ez okozhatta, hogy nem hittek neki. Ma mennyire fontos a társadalmi

státusz a szavahihetőség szempontjából? Előfordulhat-e olyan, hogy valakit a szociális helyzete miatt nem tud elfogadni egy közösség?

- Vannak-e elvárásaink, hogy kik tartozhatnak a közösségünkbe és kik nem? Milyen akadályokat állítunk mások elé, hogy a közösségünkhöz csatlakozzanak?
- Mikor és mitől érezted azt, hogy egy közösségnek tagja lettél?
- Ha megkérdeznél egy nem hívő barátod, hogy mitől más egy gyülekezet, mit válaszolnál?
- Te mit teszel azért, hogy jó közösség alakuljon ki?
- A szokásainkban, kapcsolatainkban mennyire figyelünk egymásra?
- Milyen hatással vannak a cselekedeteink, szavaink, az életmódunk másokra?
- Mit kezdünk a mögöttünk lévő hónapok tapasztalataival? Megváltozik az életünk? Megváltoznak a szokásaink? Felismerjük végre életmódunk felelősségét, döntéseink súlyát?

Cselekvésre bátorító ötlet

A járványhelyzet miatt kevés lehetőség adódott arra, hogy a gyülekezeti közösségek ténylegesen találkozni tudjanak egymással. Különösen nehezen sújtotta ez az idős gyülekezeti tagokat.

Ha lehetőség van rá, az ifjúsági csoport látogassa meg azokat az időseket akik szívesen fogadják őket.

Akár rövid, személyes beszélgetések erejéig, de azt is el tudjuk képzelni, hogy csoportosan látogatják meg őket, készülve egy vagy több énekkal, amit szerenád jelleggel előad az ifjúsági csoport.

A nap imádsága

Istenünk!

Köszönjük Neked, hogy Te vagy számunkra az igazi világosság! Köszönjük Neked azt, hogy a bűn vakságában Te világítasz nekünk és megmutatod nekünk akaratomat: azt, hogy csak Téged kövessünk mindannyian, egy közösségként. Urunk, Te adod nekünk ezt a közösséget, hálásak vagyunk ezért is! Atyánk, köszönjük neked azt is, hogy az embert arra teremtetted, hogy közösségben éljen: családot és barátokat, gyülekezeti és azon kívüli kapcsolatokkal ajándékozol meg bennünket! Istenünk köszönjük a Te Fiadat, Jézus Krisztust és a Te Szentlelkedet, akik által Veled is közösségben lehetünk! Urunk, csodálatos ez nekünk: kegyelmed által megerősítesz, megtartasz minket és növeled hitünket! Maradj velünk! – így kérünk, hogy a Tieid maradjunk!

(A ti imádságotok:) ...

Ámen.

Énekjavaslatok

EE: 266 – Isten szíven megpihenve;

275 – Hallgass meg minket, nagy Úristen

ZÉ: 76 – Tégy egygé, Urunk; 4 – Induljunk, érkezünk

„A MI BETEGSÉGEINKET VISELTE, A MI FÁJDALMAINKAT HORDOZTA” (Ézs 53,4)

SZOMBAT



A nap témája: Mi az elegendő az életben? Mit szükséges csinálni? Nekem mire van szükségem a létfenntartásomhoz? Vajon én elegendő, elég vagyok-e?

Az áhitat alapigéje: Ex 16,28-31

„Ekkor azt mondta az Úr Mózesnek: Meddig nem akarjátok még megtartani parancsolataimat és törvényeimet? Lát-hatjátok, hogy az Úr adta nektek a szombat napját. Ezért ad ő a hatodik napon két napra való ételmet. Maradjon mindenki otthon a hetedik napon, senki se mozduljon ki a helyéről! Ezért pihent a nép a hetedik napon. Izráel háza mannának nevezte el azt. Olyan fehér volt, mint a korian-dermag, íze pedig olyan, mint a mézeskalácsé.”

+ 17,2-7

„A nép ismét perbe szállt Mózesrel, és azt mondta: Adj nekünk vizet, hogy ihassunk! Mózes pedig így felelt nekik: Miért szálltok perbe velem? Miért kísértitek az Urat? De a nép szomjazott a vízre, ezért tovább zúgolódott a nép Mózes ellen, és ezt mondta: Azért hoztál föl bennünket Egyiptomból, hogy most szomjúsággal öl meg minket gyermekeinkkel és jószágunkkal együtt?! Ekkor segítségért kiáltott Mózes az Úrhoz. Ezt mondta: Mit csináljak ezzel a néppel? Kis híja, hogy meg nem köveznek! De az Úr így szólt Mózeshez: Menj végig a nép előtt, és végy magadhoz néhányat Izráel vénei közül, vedd kezébe botodat is, amellyel a Nílusra ütöttél, és menj! Én majd ott állok előtted a sziklán, a Hórebbe. Üss a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép. Mózes így cselekedett Izráel vénei előtt. Azután elnevezte azt a helyet Massának és Meribának, Izráel fiainak a perlekedése miatt, mert így kísértették az Urat: Kööttünk van-e az Úr vagy sem?”

A beszélgetést segítő kérdések

- Mi az, amiben biztos vagy és mi az, amiben bizonytalan? Keresztényként miben lehetünk biztosak és bizonytalanok?
- Miért volt bizalmatlan a nép Istennel szemben? Milyen érzés bizonytalannak lenni? Számít-e az, hogy biztosak vagy bizonytalanok vagyunk Isten szavában, benne magában?
- Sokszor vesz körül minket olyan élethelyzet, mikor másoknak ránk kell hagyatkozniuk és sokszor előfordul az is, mikor nekünk kell megbízni a másokban. Előfordult már veled ilyen? Milyen érzés volt?
- Mit jelent a létbizonytalanság? Hallottál-e már olyan emberről, aki létbizonytalanságban él?
- Mit jelent pazarolni, halmozni? Neked vannak olyan területek az életedben, ahol talán a kevesebb is elég lenne?
- Mennyit veszünk el a természeti erőforrásokból?
- Mennyit veszünk el mások idejéből, energiájából?
- Hogyan gazdálkodhatunk a megfogható és megfoghatatlan dolgokkal? Mennyire bízom abban, hogy lesz elég? (étel, idő, segítség, ötlet, pénz, stb...)
- Mikor tudnád azt mondani: nekem mindenem meg van az életben? Mi kell ahhoz, hogy elérd ezt az állapotot? Mi lehet a szerepe ebben Istennek?

Cselekvésre bátorító ötlet

Erre a napra egy kirándulást képzeltünk el, ahol a természet közelségében lehet beszélni mindarról, ami elég a mi életünkben. Érdemes lehet estére tervezni ezt a kirándulást, ahol egy szebb tájon takarókkal leülhetünk a fűbe, ott beszélgethetünk arról, hogy mi az ami elegendő és hogy vajon

az, amit teszünk vagy azok, akik vagyunk elegendő-e ahhoz, hogy ez a világ egy jobb hely legyen, ahol nem használjuk ki sem a természetet, sem a másikat, hanem vigyázunk arra és azokra, akiket Isten ránk bízott. Gyertyák mellett tarthatunk rövid áhitatot, sok közös énekkel, saját szavas imádkozással...

A nap imádsága

Uram, te annyi mindent adsz ajándékkul nekem.

A családom biztonságát, a barátaim szeretetét, a teremtet világ szépségét, az élet óriási és apró örömeit. Vajon látom ezt az én életemben és értékelem mindazt a jót, ami engem körülvesz? Elegendő ez az én boldogságomhoz vagy valami másra, többre, nagyobbra vágyom? Szükségem van a segítségedre, Uram, hogy két lábbal a Földön maradhassak és megbecsülhessem, megőrizhessem azt, ami jó, és változtathassak azon, ami nem. Adj felelős és alázatos szívet, hogy ne akarjak mindig minél többet, minél jobbat. Figyelmeztess, hogy mindig gondoljak másokra is! Szeretnék a te örömhírednek tanúja lenni és hirdetni mindazt a jót, amit tőled kapok, mégis kételkedem magamban, hogy minden törekvésem ellenére jól csinálom-e. Légy mellettem életem minden döntésében során, hogy érezzem jelenlétet, és kételkedéseim során is tudjam: te gondoskodsz minden szükségemről, és a te szemedben elegendő vagyok.

(A ti imádságotok:) ... Ámen.

Énekjavaslatok

EE: 71 - Urunk hála, hogy Te táplálsz;
336 - Adjunk hálát az Úrnak

ZE: 47 - Elveszett bárányod vagyok;
132 - Csak benned